

46de Møde.

Torsdag den 10. December Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Ministeren for offentlige Arbejder, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Vejvæsenet,

Forslag til Lov om Oprettelse af et Vejdepartement og et Vejnævn m. v.,

Forslag til Lov om Ændring af Motorafgiftsloven m. v. og

Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 158 af 13. April 1938 om Snekastning.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, for at han kan fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Gunnar Larsen): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Vejvæsenet, Forslag til Lov om Ændring af Motorafgiftsloven m. v., Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 158 af 13. April 1938 om Snekastning samt Forslag til Lov om Oprettelse af et Vejdepartement og et Vejnævn m. v.*

Disse 4 Lovforslag er udarbejdet paa Basis af den af Trafikministeriets Vejudvalg af 1940 under 5. December 1941 afgivne Betænkning. I dette Udvalg, hvori de kommunale Organisationer var repræsenterede, opnaaedes der ikke Enighed, men Udvalget delte sig stort set i et Flertal paa 11 Medlemmer og et Mindretal paa 5. I Ministeriet har der da efter Betænkningens Afgivelse været ført Forhandlinger med Repræsentanter for Flertals- og Mindretalsgrupperne, og Forhandlingerne er resulteret i, at de nævnte 4 Lovforslag forelægges Rigsdagen. Jeg skal først tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om det principale Forslag, nemlig *Forslag til Lov om Vejvæsenet.*

Lovgivningen om Landets Veje og

Gader er i Øjeblikket meget uoverskuelig, idet de herom gældende Regler findes spredt i en Række særlige Love og Forordninger, i alt 14, hvilket vil kunne ses af Forslagets § 55, der indeholder de Love, som med en ny Vejlovs Ikrafttræden bliver ophævet. De vigtigste af de nugældende Regler indeholdes i Vejloven af 21. Juni 1867, men desuden findes der adskillige mere eller mindre vigtige Love, der er af Betydning for Vejvæsenet; dette gælder navnlig Forordningen af 13. December 1793 om Vejvæsenet i Danmark samt Loven af 4. Juli 1850 angaaende Gangstier i offentligt Øjemed, Loven af 20. August 1853 angaaende Forpligtelse til Jords Afgivelse til Biveje og Loven af 14. April 1865 om Istandsættelsen og Vedligeholdelsen af private Veje, til hvis Afbenyttelse flere er udelukkende berettede.

I øvrigt findes der i den øvrige Lovgivning spredte Bestemmelser vedrørende Veje, som det nu vil være hensigtsmæssigt at samle under en omfattende Lov, nemlig Loven om Vejvæsenet. Jeg sigter herved til Loven af 1. Februar 1930 om Sikring af Færdselen ved Vejkrydsninger samt Krydsninger mellem Veje og Jernbaner m. v., Loven af 14. December 1857 om Gade- og Vejvedtægter i Byerne samt en Række andre Bestemmelser.

Jeg skal indledningsvis slaa fast, at Vejlovsforslaget ikke indfører Statsveje, idet Vejudvalget, saadan som Forholdene ligger her i Landet, har anset det for hensigtsmæssigt at bevare den kommunale Administration af samtlige Landets Veje og Gader, men med visse mere eller mindre udvidede Beføjelser for Centraladministrationen med Hensyn til Udbygning og Vedligeholdelse af de offentlige Veje og Gader.

Udviklingen rundt om i Verden gaar jo for Tiden i Retning af Centralisering af Vejvæsenet, hvilket naturligvis har den samme Baggrund som nærværende Lovforslags Fremkomst paa nuværende Tidspunkt. Jeg skal i denne Forbindelse henvise til Sverige, hvor Rigsdagen for ganske nylig har vedtaget en Reform af Vejvæsenet. Der har man taget Skridtet fuldt ud, idet den største Del af det svenske Vejnet er overgaaet til direkte Administration af Staten, det vil sige Statsveje.

Min egen Opfattelse af Problemet er,